

Butlletí del Centre Excursionista

MAR i MUNTANYA

Carrer de Girona, 15

Any I

N.º 6

JUNY DE 1931

SANT FELIU DE GUIXOLS

ESBARJO i CULTURA

Sincerament felicito des d'aquestes ratlles als companys que varen alimentar la primera idea de constituir aquest Centre. Quan, aprofitant els moments de parada en les vostres primeres excursions, fruíeu en plena natura del repàs que la mare o la germana havien preparat la vetlla abans, i, potser sota l'ombra d'una alzina qual brancom no s'atrevia a gemegar per no interrompre l'alegroia cançó de l'aigua que aquí lliscant tranquil·la i allà saltant i fent brodats d'escuma corre riera avall; o potser sobre l'herba molçada del prat llis, pla i descobert, semblant a un mar verdós que va a morir-se als peus de la llunyana serralada, paladajàveu l'esmorzar senzillíssim que al camp semblava haver-se empapat tots els aromes que floten en l'aire del matí, sospitàveu llavors que la vostra idea germinaria tan resolta i ufanosa? Somniàveu llavors que al cap d'un any veuríeu onejar damunt les neus de Núria la vostra senyera blava i blanca?

Ara fa un any que aquest Centre passeja la seva ensenya per les comarques properes. I ara fa un any que entorn d'aquesta ensenya s'hi aplegen en franca germanor una colla de joves que la segueixen en les seves correrries. Com dona goig, cada festa a la matinada, quan encara les clarors de l'alba jauen sota l'horitzó, veure aquest grup animat sortir al camp obert, als afores, cap a l'esport saludable, al plaer sà...!

Cal, però, tenir sempre al davant l'aspiració suprema i necessària de l'humanitat: Perfeccionament. Aquesta paraula és l'esperó que constantment deu punxar-nos per a fer-nos anar sempre endavant. Per què no començar ara una nova etapa en la carrera de la perfecció i en el terreny de l'esplai? Ens havem lliurat a l'Excursionisme com a de-

port. Encara podem continuar practicant-lo més eficientment, utilitzant-lo també per a augmentar la nostra cultura. La natura és l'escenari més adequat per a tots els esplais físics i mentals. Però és també l'escola més sorprenent, d'on la ciència i l'art no han pogut esgotar l'immensa riquesa de secrets i meravelles. Es exuberant i és pròdiga, i mai es nega a deixar-nos beure en les seves fonts. No fóra més atractiu cada sortida diumengera si al goig d'escalar un turó i de descendre per camins accidentats, de pujar al cim més alt d'un mont i allí admirar el panorama extès a baix; a la sorpresa de descobrir un paratge insospitat; a l'emoció d'una aventura, i a l'entusiasme de caminar al cel obert, amb sol i vent, o de dormir sota cap altre teulat que el mantell negre de la nit i sobre l'únic matalàs de l'herba o del fullam sec, hi afegíssim el daler d'anar sorprenent a la natura en el polimorfisme de la seva vida, d'anar esbrinant els seus arcans i d'arrancar-li a cada ocasió una revelació més, o bé una nova gràcia? Ella és com una donzella. La veiem, i ens fa plaer contemplar-la. Després volem parlar-hi, i la seva conversa ens encisa, i ja a tots moments anhelem tenir-la en la nostra companyia. Ens esforcem per a captar-nos la seva simpatia, i el goig d'haver-ne obtingut avui una mostra significada ens anima per a intentar demà guanyar unes passes més en el terreny de la familiaritat. Mentrestant, cada atractiu que li anem descobrint és una sorpresa que augmenta la nostra admiració envers ella. I ja assolim la ventura d'encendre els seus llavis en un bes ardent, i ja augurem amb delectança el moment en què tota la seva bellesa i tot el seu esplendor serà nostre. Comparem, ara, aquesta mena de relacions amb la senzilla amistat d'una dona qual primer atractiu ha minvat ja o s'ha esmunit del tot per haver continuat invariable allò que l'inspirava, fins al punt de que la seva societat ens és indiferent.

Apart la penetració en les coses i en l'essència mateixa dels llocs i de la terra que visitem, ens resta encara fer la coneixença dels esdeveniments a què han servit d'escenari. Sovint visitem edificis i poblacions que no tindrien més valor que una habitació o ciutat més o menys moderna i confortable, i trobem monuments d'èpoques pretèrites que no ens despertarien sinó una vaga idea de generacions que ens han fet pas a nosaltres, si no coneixéssim l'història que esquinça el vel que ens amagava el passat, i ens permet seguir a l'home durant LX segles d'esforç per dominar la terra. El podem veure

com avança, pas a pas, i com deixa ben impreses les seves petjades. Cada vestigi que ens resta d'ell és un document que ens parla de la seva gesta. I tots aquests monuments, què més poden semblar-nos, sinó antigalles que tufegen a florit, si no hem après el llenguatge en què ens narren la trajectòria seguida per homes, pobles i civilitzacions passades? Que freds se'ns apareixen aquests testimonis que han assistit a episodis de grandesa o d'horror, la memòria dels quals perpetuen!

Tenim aquest món per conquerir, però no podem dominar-lo fins que el coneixerem. Devem esbrinar la seva constitució i estudiar els seus fenòmens. Això ve fent l'home des del seu origen i cal que aprofitem bé les lliçons que hi ha anat aprenent i que ens transmet l'història, puix d'altra forma és inútil tota la gestió dels que ens han precedit, si nosaltres hem de recomençar la tasca llur.

Tan gran com pugui semblar aquesta aspiració, no és pas impossible. Cal únicament continuar amb seguretat i gradualment la feina que hem trobat començada. Si nosaltres no assolim aquest fi, seran els nostres descendents qui seguiran la nostra tasca.

Emmotllant-nos a la nostra esfera i a les nostres possibilitats, jo convido als companys afiliats sota la nostra ensenya a col·laborar a aquest perfeccionament. Es tracta únicament d'agermanar la cultura amb el deport. Tots tenim una afició determinada, i, en diferents gradacions, aptituds per a satisfer-la. Despleguem-les. Uns tindran inclinació a la Botànica, altres seran aficionats a la Mineralogia, altres a la Zoologia, a la Arqueologia, etc. Quan dic que tots tenim inclinació per alguna de tantes branques de l'art o de la ciència, no ignoro que molts en desconeixen fins el nom amb què hom les distingeix. Però justament el nou objectiu seria formar una escola en la que cada membre seria professor i alumne a la vegada. Tothom té quelcom per a ensenyar a un altre, i quelcom per aprendre del mateix. Per això podríem celebrar vetllades culturals així com ara en celebrem de projeccions. En elles cada soci podria exposar el resultat de les seves investigacions, per molt senzilles que fossin. Monografies, memòries, assaigs, extractes d'obres útils; seria un recull de treballs humils i sense pretensions, però que exercitarien l'autor, instruïrien als seus companys i donarien a les nostres vetllades varietat, escalf de germanor i l'optimisme encoratjador que deixen els fruits del treball.

Extraordinària excursió al Santuari de Núria, Ripoll i Vich, en commemoració del primer ani- versari de la fundació del Centre

Amb breus minuts de retràs sobre l' horari anunciat, hem sortit de Sant Feliu, en direcció a Girona.

El cel, amenaçador, ens fa preveure un proper mal temps; tant és així, que entre Llagostera i Cassà ens veiem obligats a estendre els cortinatges laterals, per resguardar-nos de la fina pluja que comença a tombar.

Passem Girona a bona marxa i als pocs instants trobem el Ter que, serpentejant a costat nostre, ens acompanyarà fins el Pasteral, on arribem a bona hora i podem gaudir del meravellós espectacle que forma l' aigua al saltar la paret de contenció.

Amb un «arreveure» al Ter, doncs no el tornarem trobar fins Ripoll, enfilem la petita carenada d' Amer. Passem Sant Feliu de Pallarols i de cop i volta se 'ns presenta l' imponent massís de la Salut, que fa bó de contemplar en aquella hora matinera.

El nuvolam comença a esbandir-se i podem entrellucar un blau-cel formosíssim, que aconsegueix tornar-nos l' optimisme perdut.

A l' arribar a Olot, ens dirigim a la Font de Sant Roc, lloc escollit per a esmorzar-hi, i, una volta enlestits, emprenen la forta pujada de la Collada de Santigossas. A mida que ens enfilem, nostres ulls abarquen panorames vastíssims i un sens fi de masies escampades per tota la Garrotxa.

Ço que ens ha captivat més l' atenció, ha estat, però, el petit poblet de Ridaura, bastit al fons de la Vall i rodejat de bon número de camps i alterosos cimals que, des de l' altura que ens trobem, prenen les tonalitats més diverses. En ésser dalt Santigossas, deixem a nostra dreta la carretera que mena a Ripoll per Sant Joan de les Abadesses i emprenem la davallada per Vallfogona (etimològicament «Vallis foecunda», segons la llengua del Laci.)

A les vuit del matí, entrem a Ripoll i tot seguit fem via cap a l' hotel, per a saludar el propietari i deixar tot ço que ens faci nosa.

La primera impressió que rebem de la ciutat és francament favorable, però ja tindrem temps de parlar-ne més avall, puix tots els nostres dalers són per acostar-nos el més prompte possible a Ribes i Núria.

Els catorze quilòmetres de carretera que porten a Ribes, travessant engorjada vall, són d' una riquesa de colorit tal que no sabeu a quina banda fixar l' esguard; per un costat el camí de ferre amb bon número de foradades per a salvar el rocam que li tanca el pas, i per l' altre, les aigües del Fresser, provinents del proper Pireneu.

A l' ésser a Campdevánol, baixem un moment, per a treure alguna fotografia de l'antiquíssim pont que uneix les dues vessants. Per fi arribem a Ribes i ens dirigim a l' estació on fem altres «fotos» del grup i environs.

Breus instants després, arriba un bon número d' excursionistes de Figueres i com que entre tots ja completem un comboi, la Companyia ens posa un tren especial i partim immediatament.

Els primers quilòmetres són un just preludi al magne espectacle que més amunt ens serà dat de contemplar.

El cremallera construït recentment amb tots els avenços moderns, vos permet còmodament asseguts, passejar l' esguard per aquestes incomparables valls, tan riques d'aigües, però hi esteu molt nerviosos, degut a la grandiositat del paisatge. Continuament anem d'un costat a l' altre, per a contemplar les novetats que a cada giragonça es presenten.

Ja deixem enrera Caralps, la foradada que dóna accés a la Gorja, la Fontalba, el Salt del Sastre i un sens fi de coses meravelloses que no sabríem com ressenyar. Passada l'última foradada, se'ns presenta la Vall de Núria, amb tot son esplendor, rodejada d'alterosos cimals que la tenen presonera entre llurs laberíntics engotjats.

Visitem breus moments el Santuari, i seguidament, els que tenim de fer via cap al Puigmal anem a dinar prop de la vella ermita de Sant Gil. L'aparell fofogràfic va enrenou, uns tiren «fotos» del grup, amb Núria al fons, altres la nostra ensenya, que oneja al grat del vent; en fi, un caos fotogràfic del qual no veiem el desenllàs.

Amb la motxilla a l'esquena i uns quants abrigalls, comencem a escalar la muntanya, de la qual per la majoria dels que sortim, no ens serà possible perjar-ne el cim, degut a no tenir alguns dels nostres companys la preparació que requereix l'alta muntanya i que a mida que

van remuntant-la queden ressagats (tot i no portar un pas dificultós de seguir) fent impossible el continuar pujant en aquestes condicions. Uns cinc cents metres per sobre de Núria, ja gairebé a mig camí, alguns desistim de l'empresa; d'aquesta forma els que tenen la preparació convenient, podran anar al cim amb més comoditat. Davallem uns quants metres fins arribar a un lloc net de neu que ens privarà el vent i on podrem descansar i menjar amb tota comoditat. Cap a les dues de la tarda, comencem a davallar vers Núria, entretenint-nos bastant per entre la neu, on passem altra mitja hora.

(seguirà)

ALBERT BOSCH i VINYALS

EXCURSIONS PEL PRESENT MES

Dies 6 i 7. — «Camping» a la platja de Cal Comte.

» 13/14. — » » del Putxet de la Cadira.

» 20/21. — » » als voltants de la Font Picant, per a assistir a l'Aplec organitzat pels Amics de la Sardana, d'aquesta ciutat.

» 27/29. — «Camping» a Tossa de Mar.

El divendres de cada setmana, de 8 a 10 de la vetlla, tindran lloc en el nostre estatge Social, les reunions preparatòries, en les què es donaran a conèixer, hores de sortida i tornada, pressupostos, etc.

Per tant, preguem a tots els nostres consocis que vulguin assistir a alguna de les excursions anunciades, es serveixin passar a inscriure's els divendres a a les hores esmentades.

NOVES SOCIALS

Darrerament han ingressat en la nostra Biblioteca, les següents publicacions:

LLIBRES.— «El Monasterio» de Walter Scott; «Un Verano perdido» de Theo Douglas; «El Hombre de Marruecos» per Edgar Wallace i «Animes Honrades» de Graziela Deledda (traducció de Maria Marín). A aquestes obres, han estat donades al Centre pel benivolgut consoci en Pere Rigau.

«Ruta de los Alpes», «Lac Lemán», «Carta del Pireneu» i «Salut, força i bellesa», donades per en Lluís Planes. Els regradem ben cordialment.

PROPAGANDA.— Així mateix ens han estat donades pel representant a Guixols, de l'Atracció de Forasters, Senyor Canet, bona quantitat de facicles d'aquesta institució, dos volums de Select Guide i propaganda en general. No cal dir com ho apreciem.

SOCIS NOUS: Tenim el gust de comptar entre els nostres Associats, els nous companys: Josep Viader, Francesc Sala, Ludwig Höcklin, Helene Höcklin, Josefina Gelabert, Joan Nadal, Gaspar Miró i Albert Codina. Benvinguts.

Assabentem als nostres consocis, que no creient necessari, durant els mesos d'estiu publicar el Butlletí a quatre planes, degut a que la majoria d'excursions a realitzar seran de platja i «camping», i per tant les ressenyes gairebé sobrees, aquest quedarà reduït a dues, a partir del pròxim número.

Totes les coses tenen la valor que hom les hi dóna:

— Conserveu aquest Butlletí —

CASA SABRE D' **ENRIC SERRA**

:: SERVEI A LA CARTA ::

ESPECIALITAT EN 'CASAMENTS I BATEIGS

Cuina Selecta :: :: Habitacions ventilades
Preus reduïts

Aquest acreditadíssim Establiment, compta amb nous i espaiosos **Menjadors**, model de pulcritud i de confort.

Cra. de Girona, 4 i 5 - ST. FELIU DE GUIXOLS - Telèfon, 17

Saló Basart

Rutlla, 13
SANT FELIU DE GUIXOLS

Confort modern :: Locions :: Perruqueria exquisida

Higiene absoluta — Servei acuradíssim.

Tallat especial del cabell per a senyores i nens

GASOSES I SIFONS **BATET**

CERVEZA PILSEN I NEGRA
MORITZ

PINTURA DECORATIVA
JOSEP SIMÓN

Nebot de J. Cotocho

PAPERS PINTATS
COLES
ESMALTS
PRESSUPOSTOS

Mossèn Jacint Verdaguer 3 i 5
SANT FELIU DE GUIXOLS

Casa Martín

Carrer Maragall

SANT FELIU DE GUIXOLS

Novetats en Capells, Gorres,
Camises, Corbates i demés
articles per a cavaller
i nens

Especialitats en articles
d'excursionisme

Sabateria JOSEP ANGLADA

Calçat a mida

Reparacions de totes classes

Carrer de Girona, 32

SANT FELIU DE GUIXOLS

Especialitats per a Excursionistes

EBENISTERIA
Baldomer Naspleda

Carrer de Sant Joan

SANT FELIU DE GUIXOLS

Mobles artístics - Sillons
de jonc esmaltat per a
societats i particulars
Últimes Novetats - Preus
sense competència.

Vídua de J. Pagès

(Casa Plácido)

Maragall, 6 - SANT FELIU DE GUIXOLS

Comestibles : Vins de Marca

Xampanyes :: Pastisseria

OBJECTES PER A REGAL

L'Avi Muné

Setmanari
popular

Redacció i administració:

Especiers, 33

SANT FELIU DE GUIXOLS